

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΝΕΑΝΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

Ι. Ν. ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΑΓ. ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΑΤΤΙΚΗΣ

ΤΕΥΧΟΣ 16^ο - 18 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2017

Σαν σήμερα...στην Εκκλησία: Ψυχοσάββατο

Την παραμονή της Κυριακής της Απόκριω η Εκκλησία, μας καλεί σε ανάμνηση όλων «των απ' αιώνος κοιμηθέντων ευσεβώς, επ' ελπίδι αναστάσεως, ζωής αιωνίου». Η προσευχή για τους κεκοιμημένους είναι σημαντική στην Εκκλησία. Ζητάμε από το Θεό να θυμηθεί αυτούς που και μεις θυμόμαστε και αγαπούσαμε όσο ήσαν εν ζωή. Όλοι οι Ορθόδοξοι Χριστιανοί, όλων των αιώνων, συναντιώνται σήμερα μέσα στο Ναό, μέσω της προσευχής. Και φτιάχνουμε εμείς οι ζωντανοί κόλλυβα (σιτάρι), που συμβολίζουν την Ανάσταση, κάνοντας τρισάγια και μνημόσυνα, δίνοντας μαζί τα ονόματα των συγγενών και γνωστών μας που έχουν κοιμηθεί (πεθάνει), τα οποία μνημονεύει ο ιερέας.

ΤΟ ΣΥΜΒΟΛΟ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ

3^ο Άρθρο: «Τον δι ημάς τους ανθρώπους...»

3γ) «...και ενανθρωπήσαντα...»

Η λέξη «ενανθρωπήσαντα» παιδιά, σημαίνει ότι ο Θεός έγινε άνθρωπος, πήρε ανθρώπινη σάρκα και μορφή και εμπεριέχει η έννοια αυτή πολλά θέματα.

α) Οι δύο φύσεις του Χριστού: Στο πρόσωπο του Ιησού Χριστού, ενώθηκαν η τέλεια θεία φύση με την τέλεια ανθρώπινη φύση. Η ένωση αυτή, δεν αλλοίωσε τη μία ή την άλλη φύση, ούτε μετά την ένωση υπάρχουν δύο πρόσωπα, αλλά ένα, αυτό του Θεανθρώπου Ιησού.

β) Οι δύο θελήσεις του Χριστού: Εφόσον δύο είναι οι φύσεις του Χριστού, επομένως δύο είναι και οι θελήσεις Του. Βέβαια δεν εννοούμε ότι είναι αντίθετες μεταξύ τους, αλλά με απόλυτη αρμονία θέλουν (επιθυμούν) το ίδιο. Κινούνται δηλ. «ενωμένα».

γ) Οι δύο ενέργειες του Χριστού: Επειδή έχει ο Χριστός δύο φύσεις, έχει και δύο ενέργειες. Δεν υπάρχει φύση χωρίς ενέργεια. Παραδείγματος χάριν, η φωτιά έχει και φωτιστική και θερμαντική ενέργεια. Δεν υπάρχει το ένα χωρίς το άλλο. Έτσι συμβαίνει και στο Χριστό: σε όλα τα θαύματά Του π.χ., ενεργούν μαζί και η θεία και η ανθρώπινη φύση, χωρίς να χάσουν τις ιδιότητές τους.

Τέλος το Σώμα που έλαβε ο Χριστός από την Παναχία ήταν άκρως καθαρό, αλλά θνητό και φθαρτό. Αυτό σημαίνει ότι ο Χριστός πεινούσε και διψούσε και κρύωνε κ.τ.λ. Είχε δηλαδή αυτά που λέμε «αδιάβλητα» πάθη. Όμως για κανένα λόγο δεν είχε αμαρτίες, είτε με σκέψεις, είτε με λόγια, είτε με πράξεις. Ήταν δηλ. Αναμάρτητος!!

Μήν ξεχάσω: Αύριο (19/2) στην Θ. Λειτουργία θα διαβαστεί το 25^ο κεφ. του Ευαγγ. Ματθαίου και οι στίχοι 31-46 (Κυριακή των Απόκριω)